

ſpſchirodjenja rjeſchne dźjeczi
wſtraſchi wječnej ſmierzje ſmy.
Ale ty ſy wumozenje, mozne
dźjeczo, ſneſboža; kotſiž ktebi
czjekaja, pytnu winy ſahubenje.
Pofleczi ſmy beſ tebe, twoja
ſyla wnadzi je.

3. Sſrjedniko ty požadany
beſ nami a beſ Bohom, wſche-
mu ludu prijedowany, ty knam
pſchindžeſch ſpoſojom. Knebjū
dom naſ pokafujeſch, a naſ
ſWotjom wujednaſch, wutroby
nam roſtamafch, roſtamane
pſchekraſnujeſch. Derje, ſchtuž
tu pyta cze, twoja ſyla kmje-
rej dje.

4. Boh ſo na rjeſchnikach
ſmili, poſta Sſyna do ſwjeta,
wječny troſcht nam ſobudźjeli;
won je luboſz neſkonežna. Je-
ſuſo, ty narodženy ſa naſ ſy
a moreny. We tebi je wjerjazy
ſBohom w duchu ſjednocženy.
Won ma žiwe ſwjetsenja. Two-
ja ſyla prawdoſz ma.

5. Twoje žiwjenje naſ tudn
czini ſbožnych na ſwjeczi; twoje
ſwjetko bludne ludn kwobnowe-
nju roſſwjetli. Połnoſz wjer-
nej ſpokojnoſzje dawafch ſwojim
czeszerjam; dnž je wſchižu
czesčko nam, ſy nam wuczer
ſczerpliwofzje. Twoji wſtyſku
kwala cze, twoja ſyla ſbožna je.

6. Sſyno ſwjaty, wot wječ-
noſzje ſBož'ho byczja płodženy,
wczlowſkim ſchtalczi do tyſch-
noſzje ſa rjeſchnikow podatn,
daj nam nowy narod tudn, ſo
kaž dźjeczi poſluſchni wofstane-

ny pſchi tebi, hacž ſo ſkonežja
rječow bludn. Tam pak kro-
nu žiwjenja twoja ſyla ſnady
ma. R — n.

652.

Doſ: Za ſo na ſabbat hotuju ic.

Immanuel, czi ſpjewamy, njett
ſwjeczifch, ranscha wjeſda ty;
o kralo ſdomu Davita, o wječ-
ny ſjersčta žiwjenja, ty czichi
hoſžo ſrudnych na ſwjeczi, my
ſjandželemi kwalbu damy czi.

2. Wot wſcheho ſwjeta ſpo-
czatka ſy mjeli horze žadanja
po tebi, ſwjeta Sbožniko, pro-
phetojo a wotžojo; twoj troſcht
ſo doſta jim we nadžiji, twoj
rjany pſchichod nejkū widžili.

3. Kral Davit twoj džen ža-
dał je, dnž ktrunam tyſchnje
ſpjewafche: Ach! ſo by pomož
ſZiona na Iſraela ſkhadžala, ſo
mol ſo Jakub ſbožny ſradowacz
a Iſrael me weſekofzi ſtač.

4. Njett mamy cze, njett lej-
žiſch tu we žłobi wſwojim po-
koju, ſy molczki a wſcho powo-
ſchiſch, ſy kħudy a wſcho wob-
darifch. Knam do žuf by, kiž ſy
kneſ nebja, džeſch, a bycz naſch
bratr, ty Sſyno Boži, zeſch.

5. Ty žorło wſcheho weſela
tu ſneſeſch wele czerpenja; ſy
troſcht a ſwjetko pohanow, a
maſch tu mało pſcheczelow;
ſwoj lud zeſch wodžicz kwječ-
nej ſbožnoſzi a Herodaſch ma
roſnoſz na tebi.

6. Za pak twoj wotrocžk
najmenſchi, mam lubo tebe wu-